

Drept civil - Proba teoretica - Tribunal**1 Ascultarea copilului, de către instanța de tutelă, nu este obligatorie:**

- A. în litigiile în care părinții cer înapoierea copilului de la orice persoană care îl ține fără drept;
- B. în litigiile având ca obiect stabilirea întinderii întreținerii datorate de părinți copilului;
- C. într-un litigu în care un minor de 16 ani solicită schimbarea locuinței, la bunici, pentru a putea urma cursurile unui liceu de renume.

2 Întreținerea datorată minorului de către părinți se acordă:

- A. de la data cererii de chemare în judecată;
- B. numai pentru viitor;
- C. de la data pronunțării hotărârii de divorț, chiar dacă se dovedește că părintele ce urmează a fi obligat nu și-a onorat obligația pe parcursul procesului.

3 În materia efectelor aditerii acțiunii în revendicare, proprietarul poate fi obligat, la cerere, să restituie posesorului:

- A. cheltuielile necesare pe care acesta le-a făcut, chiar dacă cheltuielile se concretizează într-o lucrare nouă;
- B. cheltuielile utile, în limita sporului de valoare, numai dacă cheltuielile nu se concretizează într-o lucrare nouă;
- C. cheltuielile voluptuare, numai dacă se concretizează într-o lucrare nouă.

4 În materia partajului:

- A. actele încheiate, în condițiile legii, de un coproprietar cu privire la bunul comun sunt valabile, însă nu sunt opozabile celui căruia i-a fost atribuit bunul în urma partajului;
- B. fiecare coproprietar devine proprietarul exclusiv al bunurilor imobile ce i-au fost atribuite, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, numai dacă a înscris hotărârea judecătorească definitivă în cartea funciară;
- C. fiecare coproprietar devine proprietarul exclusiv al bunurilor mobile ce i-au fost atribuite, de la data introducerii acțiunii de partaj.

5 Cel prejudiciat printr-o faptă săvârșită în păstrarea și administrarea cărții funciare:

- A. poate să introducă acțiunea privind plata de despăgubiri în termenul de prescripție de 3 ani, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei prin care i s-a cauzat prejudiciul;
- B. poate să ceară obligarea, în solidar, a oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară de la locul situării imobilului și a persoanei responsabile de prejudiciul astfel creat, cu excepția cazului în care oficiul teritorial de cadastru și publicitate imobiliară a săvârșit fapta din culpă, caz în care acesta este exonerat de răspundere;
- C. prescripția este suspendată prin exercitarea acțiunilor și căilor de atac prevăzute de lege pentru înlăturarea efectelor faptei păgubitoare.

6 În materia dreptului de concesiune, drept real corespunzător proprietății publice:

- A. concesionarul are obligația de a efectua toate actele materiale și juridice necesare pentru exploatarea bunului;
- B. apărarea în justiție a dreptului de concesiune, pe calea acțiunii confesorii, revine concedentului;
- C. concesionarul are obligația de a-l informa pe proprietar cu privire la orice tulburare adusă dreptului de proprietate publică.

7 În materie de reprezentare succesorală:

- A. reprezentarea operează chiar dacă reprezentantul a fost dezmoștenit de reprezentat;
- B. persoana lipsită de capacitatea de a moșteni nu poate fi reprezentată;
- C. pot veni la moștenire prin reprezentare succesorală numai descendenții copiilor defunctului;

8 În cazul unui bun ce face obiectul unei substituții fideicomisare, atât timp cât drepturile substituitului nu s-au născut:

- A. instituitul are dreptul de a face nu numai acte de administrare, ci și de dispoziție;
- B. instituitul nu este proprietar al bunului fideicomisar;
- C. creditorii instituitului nu pot urmări acest bun.

9 Solidaritatea dintre creditori:

- A. poate fi prezumată în condițiile legii;
- B. nu se opune ca obligația în favoarea unuia dintre ei să se împartă de drept între moștenitorii săi;
- C. determină ca remiterea de datorie consimțită de unul dintre creditorii solidari să îl libereze pe debitor de întreaga datorie, în toate cazurile.

10 În materia dolului, viciu de consimțământ:

- A. contractul este anulabil și atunci când dolul provine de la reprezentantul celeilalte părți;
- B. partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol poate cere anularea contractului, numai dacă eroarea în care s-a aflat a fost esențială;
- C. nu poate cere anularea contractului partea care este victima dolului unui terț, decât dacă celalată parte nu a cunoscut și nici nu ar fi trebuit să cunoască dolul la încheierea contractului.

11 Stipulația pentru altul:

- A. devine irevocabilă de la data la care beneficiarul a acceptat-o, indiferent de data la care a acceptarea a ajuns la stipulant sau la promitent;
- B. poate fi revocată de către moștenitorii stipulantului;
- C. poate fi revocată de către stipulant doar cu acordul promitentului, în cazul în care acesta din urmă are interesul să o execute.

12 În materia contractului de vânzare:

- A. este lovit de nulitate absolută contractul de vânzare încheiat între un judecător al Tribunalului București și fratele său, prin care judecătorul a dobândit drepturile succesoriale ale fratelui, în timp ce între aceștia și alți moștenitori exista pe rolul Judecătoriei sector 2 București un proces de succesiune;
- B. dacă la momentul vânzării unui bun individual determinat acesta pierise în parte, iar cumpărătorul cunoștea acest fapt, cumpărătorul nu poate cere reducerea corespunzătoare a prețului;
- C. orice bun poate fi vândut în mod liber, chiar dacă vânzarea a fost limitată prin convenție.

13 Se poate cere rezoluțiunea:

- A. de către cumpărător atunci când un coproprietar a vândut bunul proprietate comună și ulterior nu a asigurat transmiterea proprietății asupra întregului bun, dacă cumpărătorul nu ar fi cumpărat dacă ar fi știut că nu va dobândi proprietatea întregului bun;
- B. de către chiriaș dacă imobilul închiriat, prin structură sau prin starea sa, constituie o primejdie gravă pentru sănătatea celor care lucrează sau locuiesc în el, chiar dacă respectivul chiriaș a renunțat la acest drept;
- C. în lipsa unei înțelegeri între părți, de către creditorul obligației de întreținere dacă debitorul, din motive obiective nu mai poate continua prestarea întreținerii.

14 Locatorul:

- A. are în sarcină reparațiile locative, a căror necesitate rezultă din folosința obișnuită a bunului;
- B. ca efect al garanției pentru vicii, atunci când viciile aduc un prejudiciu locatarului, poate fi obligat și la plata de daune interese, cu excepția cazului în care dovedește că nu le-a cunoscut;
- C. poate să se îndrepte direct împotriva sublocatarului pentru a-l constrânge la executarea anumitor obligații asumate prin contractul de sublocățiune.

15 Este considerată nescrisă clauza:

- A. prin care chiriașul se obligă să recunoască sau să plătească în avans, cu titlu de reparații locative, sume stabilite exclusiv pe baza estimărilor făcute de locatar;
- B. prin care debitorul întreținerii se obligă la prestarea unor servicii;
- C. prin care se prevede că un contract de întreținere poate fi desființat prin declarația unilaterală de rezoluțiune notificată de creditor debitorului, în cazul în care acesta din urmă nu își execută, fără vreo justificare, obligația de întreținere.

16 Spre deosebire de prescripție, decăderea:

- A. face să se stingă dreptul la acțiune;
- B. operează de drept și independent de culpa titularului dreptului subiectiv;
- C. atrage imposibilitatea valorificării dreptului subiectiv, pe cale de acțiune.

17 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:

- A. promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare nu este act de înstrăinare și nu produce efecte translativ de proprietate, ci generează obligația personală de a da, respectiv de a încheia contractul de vânzare-cumpărare promis;
- B. validarea propunerii comisiei locale prin hotărâre de către comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ca etapă a procesului de reconstituire a dreptului de proprietate, are semnificația admiterii cererii de restituire în natură a terenului preluat abuziv, în sensul dobândirii efective a unei anumite măsuri reparatorii;
- C. prin acordarea termenului de decădere de 90 de zile, modificat în 120 de zile prin Legea nr. 368/2013, intenția legiuitorului a fost de a înlătura pasivitatea eventuală a persoanelor îndreptățite în ceea ce privește dovedirea pretențiilor și, implicit, eliminarea blocajului la care s-ar ajunge prin tergiversarea completării dosarului cu actele necesare soluționării.

18 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în materia Legii 10/2001:

- A. având în vedere că principiul puterii de lucru judecat nu este un principiu constituțional, încălcarea lui nu contravine principiului separației puterilor în stat;
- B. art.47 din Legea nr.10/2001 nu poate constitui temei juridic nou pentru introducerea unei alte acțiuni de restituire a aceluiși imobil, întrucât legiuitorul nu poate să dispună nici chiar prin lege asupra unui drept câștigat printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă decât dacă ar avea loc o expropriere pentru cauză de utilitate publică;
- C. prevederile art.2 alin. (1) lit.i) și art. 45 alin.(2) din Legea nr.10/2001 contravin dispozițiilor constituționale ale art.16 privind egalitatea în drepturi.

19 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. noțiunea de „viață privată” este o noțiune largă care nu se pretează unei definiții exhaustive, astfel că limitarea noțiunii de „viață privată” la un „cerc intim”, în care fiecare individ își poate trăi viața personală după bunul plac, și excluderea în totalitate a lumii exterioare din acest cerc nu ar fi prea restrictive;
- B. acele comunicări care sunt efectuate din sedii profesionale, precum și cele efectuate la domiciliu în scop profesional, nu pot fi incluse în sfera noțiunilor de „viață privată” și „corespondență”, menționate la art. 8 din Convenție;
- C. deși art. 8 nu conține cerințe procedurale explicite, procesul decizional finalizat cu adoptarea unor măsuri ce constituie o ingerință trebuie să fie echitabil și să permită respectarea corespunzătoare a intereselor protejate de art. 8.

20 În jurisprudența sa, CJUE a reținut că:

- A. din cerințele inerente protecției drepturilor persoanelor particulare care se bazează pe dreptul comunitar, decurge că acestea trebuie să aibă posibilitatea de a obține în fața unei instanțe naționale repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea acestor drepturi în urma unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție;
- B. art. 7 lit. f din Directiva 95/46 se opune ca un stat membru să excludă în mod categoric și generalizat posibilitatea ca anumite categorii de date cu caracter personal să fie prelucrate, fără a permite o ponderare a drepturilor și intereselor opuse în cauză într-un anumit caz;
- C. în ceea ce privește art. 24 pct. 1 din Regulamentul 1215/2012, care prevede o competență exclusivă a instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, în materie de drepturi reale imobiliare, sau de închiriere a unor imobile, această competență cuprinde toate acțiunile care privesc drepturi reale imobiliare.

21 Judecătorul este incompatibil de a judeca:

- A. când este căsătorit cu fratele sau sora soțului reprezentantului unei părți;
- B. dacă, atunci când este investit cu soluționarea unei căi de atac, soțul său a avut calitatea de procuror, la judecarea altei pricini, în fața primei instanțe;
- C. când soțul său a reprezentat partea la judecarea altei pricini, în fața altei instanțe.

22 Într-un proces înregistrat pe rolul instanței la data de 15.12.2018, încheierea prin care prima instanță a respins ca inadmisibilă o cerere de intervenție:

- A. nu se poate ataca decât odată cu fondul;
- B. poate fi atacată cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă, instanța de apel pronunțând o hotărâre susceptibilă de recurs;
- C. poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă.

23 Neinvocarea de către părât a necompetenței teritoriale de ordine publică:

- A. obligă instanța să se declare competentă;
- B. nu împiedică instanța să invoce excepția necompetenței sale teritoriale;
- C. împiedică reclamantul să invoce necompetența teritorială de ordine publică a instanței la primul termen de judecată.

24 În cazul unor cereri de primă instanță, una de competența judecătoriei, iar cealaltă de competența tribunalului, conexe la tribunal, în caz de disjungere motivat de faptul că doar una este în stare de judecată:

- A. tribunalul rămâne competent să soluționeze ambele cereri;
- B. cererea de competența judecătoriei va fi restituită acesteia, apreciindu-se că nu mai subzistă motivele pentru care a operat prorogarea de competență;
- C. judecătoria va soluționa ambele procese, fiind instanța mai întâi investită.

25 Nulitatea decurgând din redactarea și promovarea unei cereri de chemare în judecată de către un reclamant persoană juridică, prin mandatar persoană juridică:

- A. nu poate fi acoperită prin semnarea și însușirea cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice, deoarece încălcarea dispozițiilor referitoare la reprezentarea procesuală reprezintă unul din cazurile de nulitate necondiționată de existența unei vătămări;
- B. poate fi acoperită dacă reprezentantul legal al reclamantului a semnat și și-a însușit cererea de chemare în judecată în termenul acordat de instanță pentru complinirea lipsurilor;
- C. nu poate fi acoperită prin semnarea și însușirea cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice deoarece, în acest caz, instanța nu are posibilitatea de a acorda un termen pentru acoperirea lipsurilor.

26 Intervine sancțiunea nulității atunci când:

- A. în cuprinsul citației transmisă reclamantului nu este menționată taxa judiciară de timbru, într-o acțiune referitoare la protecția drepturilor consumatorului;
- B. citația nu a fost înmănată cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată, chiar dacă partea s-a prezentat în fața instanței și nu a cerut amânarea cauzei;
- C. o cerere incidentală a fost formulată de o persoană lipsită de capacitate procesuală.

27 Spre deosebire de renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată, achiesarea la hotărâre:

- A. nu poate determina obligarea apelantului ori recurentului la plata cheltuielilor de judecată;
- B. nu presupune niciodată acordul părții adverse;
- C. dacă intervine în fața instanței de apel nu conduce la anularea hotărârii primei instanțe.

28 Ordinea corectă de soluționare a excepțiilor este:

- A. excepția litispendenței, excepția conexității, excepția perimării;
- B. excepția perimării, excepția litispendenței, excepția conexității;
- C. excepția litispendenței, excepția perimării, excepția conexității.

29 Cererea reconvențională:

- A. formulată de reclamant față de cererea reconvențională a pârâtului inițial este admisibilă;
- B. se judecă în toate cazurile împreună cu cererea principală;
- C. se depune cel mai târziu la primul termen de judecată, dacă întâmpinarea nu este obligatorie.

30 Executarea provizorie judecătorească:

- A. nu este nevoie să fie solicitată în mod expres de către parte;
- B. nu poate fi solicitată pentru prima oară în apel;
- C. poate fi acordată și într-o cauză privind obligația de întreținere între soți.

31 Reprezintă încălcare a principiului neînrautățirii situației în propria cale de atac:

- A. atunci când ambele părți au declarat apel împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a admis ambele apeluri, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea ca nefondată;
- B. atunci când, în judecata apelului declarat de către reclamant împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a invocat din oficiu excepția autorității de lucru judecat, a admis apelul, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea pentru autoritate de lucru judecat;
- C. atunci când ambele părți au declarat apel împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a respins apelul pârâtului, a admis apelul reclamantului, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea ca nefondată.

32 Recursul:

- A. este o cale de atac extraordinară, devolutivă, de reformare;
- B. nu se poate exercita niciodată atât timp cât partea are deschisă calea de atac a apelului;
- C. se judecă cu prioritate în raport cu revizuirea.

33 Apelul incident:

- A. poate fi formulat de intimatul-pârât din apelul principal împotriva intimatului – intervenient, atunci când intimatul – pârât urmărește schimbarea hotărârii primei instanțe cu privire la cererea de intervenție;
- B. rămâne fără efect dacă apelul principal este respins pentru lipsa calității procesuale active în apel a apelantului principal;
- C. declarat de intervenientul accesoriu va fi respins ca neavenit dacă apelul principal, declarat de partea în favoarea căreia a intervenit la fond intervenientul accesoriu, a fost respins ca nefondat.

34 Este inadmisibilă contestația în anulare prin care se invocă:

- A. nelegala citare a contestatorului care susține că a pierdut termenul de declarare a apelului motivat de faptul că hotărârea i-a fost comunicată la aceeași adresă greșită la care a și fost citat în cursul procesului, proces în cadrul căruia nu s-a prezentat la niciun termen de judecată;
- B. nelegala citare a contestatorului, în cazul în care acest motiv a fost invocat pe calea recursului, fiind respins motivat de faptul că erau necesare cercetări de fapt;
- C. greșita anulare a recursului ca netimbrat, deși dovada achitării taxei judiciare de timbru se regăsea la dosar, în plicul cu care fusese expediată către instanță respectiva cale de atac.

35 Cererea de refuz a executării în România a unei hotărâri judecătorești pronunțată într-un stat membru UE, în materie civilă și comercială, potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 1215/2012, este de competența în primă instanță a:

- A. judecătoreiei;
- B. tribunalului;
- C. curții de apel;

36 Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului:

- A. în cazul în care acțiunea a fost anulată ca insuficient timbrată;
- B. în cazul în care reclamantul a renunțat la judecată după comunicarea cererii de chemare de judecată către pârât, dar înainte de primul termen de judecată;
- C. în cazul în care reclamantul a renunțat la judecata cererii de divorț.

37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că în cazul strămutării repetate a judecării acțiunii de fond, instanța competentă teritorial să judece cererea de ordonanță președințială în legătură cu respectiva acțiune este:

- A. instanța determinată potrivit regulilor generale;
- B. instanța în favoarea căreia s-a strămutat prima dată judecata fondului cauzei;
- C. instanța în favoarea căreia s-a strămutat judecata fondului cauzei pentru a doua oară, deoarece a operat prorogarea legală de competență.

38 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României, cu privire la textele legale care reglementează obligativitatea reprezentării și asistării părților prin avocat, în calea de atac a recursului, respectiv obligativitatea redactării cererii de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului numai prin avocat, a reținut că:

- A. scopul urmărit de legiuitor prin instituirea obligației persoanelor fizice de a fi asistate sau reprezentate de avocat la redactarea cererii și motivelor de recurs, precum și în exercitarea acestuia, nu a fost unul legitim;
- B. opțiunea legiuitorului pentru măsura reprezentării și asistării de avocat în etapa recursului nu a fost necesară pentru atingerea scopului urmărit;
- C. această măsură, astfel cum a fost reglementată, nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general invocat și cel individual.

39 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. dreptul la acțiune sau de recurs trebuie să se exercite din momentul în care părțile interesate pot cunoaște efectiv hotărârile judecătorești care le impun o obligație sau care ar putea aduce atingere drepturilor sau intereselor lor legitime; notificarea, în calitate de act de comunicare între organul jurisdicțional și părți servește la luarea la cunoștință a deciziei instanței, precum și fundamentele care o motivează, după caz, pentru a permite părților de a o recura;
- B. „dreptul la o instanță” cuprinde mai multe aspecte, printre care dreptul la acces și egalitatea armelor, care impune un echilibru just între părți, iar aceste principii se aplică, în parte, în domeniul specific al semnificației și notificării actelor juridice către părți;
- C. instanțele naționale nu au dat dovadă de un formalism incompatibil cu litera și spiritul art. 6 paragraful 1 din Convenție și nu au adus atingere nejustificată dreptului societății reclamante de acces la o instanță pentru determinarea „drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil”, în cazul în care au respins o contestație în anulare motivat de faptul că notificarea prin afișare avea un temei legal în dreptul intern.;

40 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. în cadrul cooperării dintre Curte și instanțele naționale instituite, necesitatea de a ajunge la o interpretare a dreptului Uniunii care să îi fie utilă instanței naționale impune definirea de către aceasta din urmă a cadrului factual și normativ în care se încadrează întrebările adresate sau cel puțin explicarea ipotezelor de fapt pe care se întemeiază aceste întrebări;
- B. este necesar, dar nu indispensabil ca instanța națională să ofere, în însăși decizia de trimitere, un minim de explicații cu privire la motivele care au stat la baza alegerii prevederilor dreptului Uniunii a căror interpretare o solicită, precum și cu privire la legătura pe care o stabilește între aceste prevederi și legislația națională aplicabilă litigiului cu care este sesizată;
- C. informațiile cuprinse în deciziile de trimitere, cum ar fi „expunerea motivelor care au determinat instanța de trimitere să aibă îndoieli cu privire la interpretarea sau validitatea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, precum și legătura pe care instanța de trimitere o stabilește între aceste dispoziții și legislația națională aplicabilă litigiului principal” sunt destinate numai să permită Curții să dea răspunsuri utile.

- 41 **A., văduv, fără copii, suferind de o afecțiune oncologică în fază terminală, decide să doneze apartamentul, proprietate personală, în care locuiește, infirmierei D., care i-a acordat îngrijiri medicale pe parcursul bolii. Contractul de donație a fost autentificat la data de 02.10.2012, iar ulterior, la data de 05.12.2012, A. decedează într-un accident de mașină. La înmormântarea acestuia, din data de 07.12.2012, participă și fratele lui A., numitul C., ocazie cu care C. află de donația făcută de A. către infirmiera D.**
La data de 07.12.2015, C. introduce pe rolul judecătoreii o acțiune în anularea donației încheiate la 02.10.2012, motivând că D. era în incapacitate de a primi vreo liberalitate de la A.
Prin întâmpinare, D. a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii.
Având de soluționat excepția prescripției și acțiunea pe fond, judecătoria:
- A. va respinge excepția prescripției, va admite cererea și va anula contractul de donație, apreciind că D. era în incapacitate specială de a primi liberalități din partea lui A.;
 - B. va admite excepția prescripției și va respinge acțiunea ca prescrisă, apreciind că termenul de prescripție s-a împlinit la 05.12.2015;
 - C. va respinge excepția prescripției și va respinge acțiunea ca nefondată, reținând că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru anularea donației.
-
- 42 **Prin cererea înregistrată pe rolul tribunalului reclamantul a solicitat obligarea pârâtului Municipiul București prin Primar General să îi restituie în natură terenul în suprafață de 160 m.p. situat în București, sector 6 sau, în subsidiar, să îi acorde măsuri compensatorii, precum și acordarea măsurilor compensatorii pentru construcția ce a fost edificată pe acest teren.**
În motivare, reclamantul a arătat că prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 102/7.08.1979 de Notariatul de stat al sectorului 6 București a dobândit dreptul de proprietate asupra construcției edificate pe terenul situat în București, sector 6, terenul trecând în proprietatea statului conform art. 30 alin.2 din Legea nr.58/1974.
Ulterior, terenul și construcția au fost expropriate prin Decretul nr.217/1989, construcția fiind demolată cu ocazia exproprierii.
Deși a formulat notificarea nr.1554/2.01.2001 privind restituirea terenului și acordarea de măsuri reparatorii pentru construcție, aceasta nu a fost soluționată nici până în prezent.
Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că doar el are atribuția de a se pronunța asupra notificării, conform art. 22 din Legea nr. 10/2001, precum și faptul că terenul nu poate fi restituit în natură, pe fosta proprietate fiind construit un bloc de locuințe.
Susținerile părților cu privire la situația de fapt au fost dovedite.
Soluționând cauza, tribunalul:
- A. admite în parte acțiunea, obligă pârâtul să emită, în favoarea reclamantului, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul situat în București, sector 6, compus din teren în suprafață de 160 m.p. și construcție, în prezent demolată;
 - B. admite în parte acțiunea, obligă pârâtul să emită, în favoarea reclamantului, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul situat în București, sector 6, compus din construcție, în prezent demolată, respinge în rest acțiunea;
 - C. respinge acțiunea.

43 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 26.10.2018 reclamantul B.V. a solicitat obligarea pârâtului Municipiul București prin Primar General să emită dispoziție care să conțină propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent pentru terenul în suprafață de 240 m.p. situat în București, sector 6.

În motivare, reclamantul a arătat că solicită soluționarea pe fond a notificării nr.980/13.01.2001, de către instanța de judecată, deoarece nesoluționarea până în prezent a notificării de către unitatea deținătoare echivalează cu un refuz nejustificat al acesteia de soluționare.

Reclamantul a mai arătat că este moștenitorul părinților lor, B.I. și B.L., care au dobândit dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 240 m.p. situat în București, sector 6, printr-un act sub semnătură privată încheiat în 3.09.1957. Terenul a fost preluat prin Decretul nr.104/1989, pe numele autorilor reclamantului, aceștia fiind menționați în decretul de expropriere cu teren în suprafață de 240 m.p.

În prezent, pe terenul ce a constituit proprietatea părinților se află construit un bulevard.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art.35 alin.3 din Legea nr.165/2013.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția de tardivitate a acțiunii, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că, potrivit datelor afișate pe site și comunicate către ANRP, mai are de soluționat un număr de peste 5.000 de notificări, iar notificarea formulată de reclamant se află în curs de soluționare.

Soluționând cauza, tribunalul:

- A. admite acțiunea, obligă pârâtul să emită, în favoarea reclamantului, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul situat în București, sector 6, compus din teren în suprafață de 240 m.p.;
- B. admite excepția tardivității și, în consecință, respinge acțiunea ca prescrisă;
- C. admite excepția tardivității și, în consecință, respinge acțiunea ca tardivă.

44 **Având de stabilit dacă un termen de prescripție ce a început să curgă sub imperiul Decretul 167/1958 a fost întrerupt prin formularea unei acțiuni (ordonanță de plată) ulterior intrării în vigoare a noului Cod Civil, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:**

- A. derogarea de la regula generală, conform căreia prescripțiile rămân supuse legii sub imperiul căreia au început, prevăzută de art. 6 alin. (4) C. civ., nu ar trebui să fie expresă;
- B. dacă ne aflăm în prezența unei cereri introduse după intrarea în vigoare a noului cod, în care s-ar pune problema intervenirii prescripției, al cărei început se situează după acest moment, sunt pe deplin aplicabile noile norme, fără a mai fi nevoie de o reglementare tranzitorie specială în acest sens;
- C. rolul dispoziției tranzitorii este tocmai acela de a reglementa situații începute sub imperiul unei reglementări vechi și continuate sub imperiul noii reglementări, fără condiția existenței cererii formulate sub imperiul noii reglementări.

45 **Cu referire la Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut că:**

- A. repunerea în termenul de acceptare a moștenirii, pentru bunurile preluate abuziv de statul totalitar, cu încălcarea dreptului de proprietate al titularilor, are ca finalitate respectarea principiului restitutio in integrum, fiind în deplină concordanță cu garantarea dreptului de proprietate privată;
- B. după intrarea în vigoare a Legii nr.112/1995 a fost interzisă vânzarea imobilelor din categoria prevăzută la art.2 alin.(1) lit.b) din Legea nr.10/2001 și că nici o dispoziție legală nu a prevăzut nulitatea unor asemenea contracte de vânzare-cumpărare;
- C. prevederile art.45 alin.(2) din Legea nr.10/2001 nu încalcă dispozițiile constituționale privind protecția proprietății private, de vreme ce prevederea legală criticată recunoaște validitatea titlului de proprietate al dobânditorului de bună-credință al unui imobil preluat de stat fără titlu valabil, recunoscând, în același timp, și titlul proprietarului inițial, indiferent de condițiile art.2 alin.(2) din același act normativ.

- 46 Soluționând conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Sectorului 4 București și Judecătoria Râmnicu Vâlcea, în legătură cu un proces vizând instituirea interdicției de a înstrăina sau greva cu orice sarcină imobilul apartament, precum și asupra oricărui imobil deținut în proprietate de către pârâți, până la achitarea împrumutului, Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, a reținut că:**
- Judecătoria Sectorului 4 București este competentă, deoarece cererea de chemare în judecată se introduce la instanța în a cărei circumscripție domiciliază pârâtul, dacă legea nu prevede altfel, iar pârâții își au domiciliul în București, chiar dacă aceștia nu au invocat excepția necompetenței;
 - dispozițiile art. 131 Noul C. proc. civ. trebuie interpretate în sensul că, dacă pârâții nu au invocat excepția necompetenței teritoriale, Judecătoria Râmnicu Vâlcea trebuia să constate că este competentă tocmai pentru acest motiv, întrucât prin lege s-a urmărit ca excepția necompetenței teritoriale relative să fie lăsată doar la îndemâna pârâtului, nu și la aprecierea instanței;
 - acțiunea dedusă judecătii este o acțiune reală, guvernată de norme cu caracter de ordine publică ce reglementează materia competenței teritoriale exclusive, competență care aparține instanței în circumscripția căreia se află situat imobilul, respectiv Judecătoria Sectorului 4 București, fără a fi necesar ca pârâții să fi invocat excepția necompetenței teritoriale.
-
- 47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă:**
- și-a reconsiderat jurisprudența în raport cu art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013, datorită reevaluării standardului de protecție pe care îl asigură art.16 alin.(1) și art.21 alin.(3) din Constituție, în sensul reducerii marjei de apreciere a legiuitorului în domeniul căilor extraordinare de atac și al sporirii garanțiilor care însoțesc accesul liber la justiție în condițiile în care și căile extraordinare de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție;
 - a reținut că, din moment ce o judecată parcurge două etape procesuale devolutive (judecata în primă instanță și apelul), stabilirea de către legiuitor a unui prag valoric pentru accesul la recurs nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii;
 - a apreciat că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, iar acest tratament juridic diferit poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, în virtutea principiului separației puterilor în stat.
-
- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 16.03.2019, la judecătoria, reclamanta Asociația de Proprietari X I-a chemat în judecată pe pârâtul Y, solicitând obligarea acestuia la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 15.03.2014 – 15.03.2016. Judecătoria a admis în parte acțiunea, obligând pe pârât la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 15.03.2014 – 15.03.2015, respingând acțiunea în privința pretențiilor aferente perioadei 16.03.2015 – 15.03.2016. În motivare, s-a reținut că reclamanta a depus tardiv la dosar listele de plată aferente perioadei 16.03.2015 – 15.03.2016, aplicând sancțiunea decăderii în privința acestora, în baza art. 254 alin. 1 Cod procedură civilă.**
- Reclamanta Asociația de Proprietari X a formulat apel, în termen, solicitând schimbarea în parte a sentinței apelate, în sensul admiterii în întregime a acțiunii sale, invocând în susținerea pretențiilor sale toate înscrisurile depuse la prima instanță.**
- Tribunalul, la termenul de discutare a probelor:**
- încuviințează proba cu înscrisurile depuse tardiv la prima instanță;
 - respinge proba cu înscrisurile depuse tardiv la prima instanță, apreciind ca acestea nu pot fi administrate în apel;
 - respinge proba cu înscrisurile propuse, apreciind că acestea nu constituie probe noi în apel.

- 49 Prin încheierea din data de 15.06.2016, judecătoria a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depindea soluționarea pe fond a cauzei respective. Prin aceeași încheiere, instanța a dispus suspendarea judecării cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile.
Prin sentința civilă din data de 15.03.2017 judecătoria a admis excepția perimării invocată din oficiu și a constatat perimată cererea de chemare în judecată.
În recursul declarat împotriva acestei sentințe, reclamanta a arătat că soluția este greșită deoarece instanța era obligată să repună cauza pe rol din oficiu.
Instanța de recurs:
- A. respinge recursul, arătând că în acest caz redeschiderea judecării opera doar la cerere;
 - B. admite recursul, arătând că părților nu li se poate reține vreo culpă pentru rămânerea procesului în nelucrare, întrucât repunerea cauzei pe rol trebuia efectuată de instanță din oficiu;
 - C. respinge recursul, arătând că interesul repunerii cauzei pe rol aparține părților, neputându-se pune această obligație în sarcina instanței.
-
- 50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul judecătoriei reclamanta A le-a chemat în judecată pe pârâtele B și C solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei B la plata sumei de 100.000 lei și a pârâtei C la plata sumei de 50.000 lei reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a terenurilor în suprafață de 1200 m.p. și 297 m.p..
Reclamanta a arătat că printr-o hotărâre anterioară, definitivă, cele două pârâte au fost obligate să-i respecte proprietatea și posesia terenurilor, pârâta B pentru suprafața de 1200 m.p, iar pârâta C pentru suprafața de 298 m.p., astfel că cele două pârâte folosesc terenul fără drept.
Judecătoria a admis în parte cererea de ajutor public judiciar formulată de reclamantă și a dispus reducerea taxei judiciare de timbru datorate pentru cererea de chemare în judecată de la suma de 4105 lei la suma de 1000 lei.
Prin hotărârea pronunțată judecătoria a admis în parte acțiunea, a obligat pe pârâta B la plata sumei de 50.000 lei și pe pârâta C la plata sumei de 25.000 lei reprezentând despăgubiri; a obligat pârâtele, în solidar, la plata către stat a sumei de 3105 lei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei.
Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâtele, invocând greșita lor obligare, la plata către stat a sumei ce a format obiectul ajutorului public judiciar.
Instanța de apel:
- A. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată, în sensul că a obligat pârâta B la plata către stat a sumei de 1035 lei și pârâta C la plata către stat a sumei de 57, 50 lei;
 - B. a respins apelul;
 - C. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată înlăturând din sentință mențiunea privind obligarea pârâtelor la plata către stat a sumei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei, reținând că obligația de restituire a ajutorului public judiciar către stat revine reclamantei.